

NA KOUKNUTĀ V EKVĀDORU - VII.

PondĀlĀ-, 30 srpen 2010

V posledním pokračování svého putování jsem skončil dost drastickým zážitkem z města Puyo... A tak jsme se ocitli město s krásným jménem Riobamba. Má do Riobamby hnala hlavně má láska k vlakům a železnicím. Ta drží u nás dob, co jsme coby trampové kámožovali "Āeskou Kanadu" po jindĀichohradeckých úzkokolejkách a kdy jsem coby technik udržoval telefony a nádraží rozhlas v brněnském "Majlonte".

Ekvádor má jednat pĀmed dvanĀti lety nejúasnĀí úzkokolejku na svĀtĀ. Trans-andskou Āeleznic se táhla napĀ celou zemí. PĀi ale El Nino, a s ním mohutné deštĀ, které spláchly jak mosty, tak celé úseky trati a provoz na slavné Āeleznici skonĀil. ZĀstaly jen kousky trati, kde se udržuje provoz pro turisty. Jedním takovým místem je úsek Riobamba; kaĀon Nariz del Diablo (ĀžáblĀv nos).

Ubytovali jsme se hned vedle nádraží a já se vyĀítit koupit lístky. Āekalo mě ale velké zklamání; lístky nejsou a nebudou. Vykoupili je pro své klienty na pĀl roku dopĀmeu majitele cestovních kancelĀí... Se sklopenýma ušima jsem se smutně vrátil do hotelu, kde se mě Joanne snažila utĀit tím, aĀ se podívám, jak krásný ten náš nádraží hotel 10 dolarĀ je. A měla pravdu. Hotel pĀipomínal spĀ zámek, mě wifi pĀipojení k internetu a pĀjemný pan recepční anglicky. PrĀvodce Lonely Planet o hotelu dokonce píse, Āe by jeho pokoje naplnily hrdoštinou samotnou Marthu Stewart. PĀemohl jsem tedy lítost a vyrazili jsme do ulic. Hned vedle nádraží byl trh se spoustou jídla, vĀ obchody a trhy. V obchodĀ s hudebninami jsem koneĀnĀ dostal za pĀijatelnou cenu kovové struny pro svou kytaru. A nakonec jsme našli i nevelký kopec s parkem, odkud byl krásný výhled na celé město a okolní kopce. Obrovská hora Chimborazo byla bohuĀel jako vĀdy v mracích, ale zato pohled na jednu z místních kouĀících sopek byl nádherný. V parku jsme byli asi hodinu. Bylo tam jen pár lidí, vĀtinou mileneckých párĀ, obĀas turista. Jediný, kdo jaksi nezapadal, byl osamĀlý mladík v košĀené bundĀ, s jizvou pod okem. Poflakoval se pomalu, s rukama v kapsách z místa na místo a zdĀlo se, Āe se nudí. Ve chvíli, kdy Joanne sedĀla na podstavci jakéhosi pamĀtníku a já se od ní trochu vzdĀlil, se k nám zaĀal nĀhle rychlĀm krokem pĀibliĀovat. Vzpomněl jsem si najednou na vĀechny místní historky o loupeĀných pĀepadeních a pochopil, co se dĀje. VyuĀil jsem si nĀkolika vĀtin, kdy byl mezi námi a tím ĀlovĀkem po k Joanne, chytl ji za ruku a vlekl pryĀ. Joanne brala nĀstĀ vĀechny ty strašidelné story vĀnĀji neĀ já a bleskovĀ pochopila...

Zatímco bandita obchĀzel pamĀtník zprava, my ho obĀhli zleva a ocitli se v blízkosti skupinky turistĀ, která právdĀ do parku pĀila. Hoch se se vzteklĀm výrazem ve tvĀi zastavil, prudce se otoĀil a sebĀhl po schodech dolĀ. My se do parku vypĀili opaĀným smĀrem... KdyĀ jsme o vĀem Āekli recepĀnímu v hotelu tak zvánĀl a pravil, Āe jĀstĀ. V tom parku uĀ prĀ doĀlo k velkému poĀtu pĀepadení. Ten ĀlovĀk se chtĀl podle nĀho dostat k Joanne a vytáhnout pistolí, nebo nasadit Joanne na krk nĀĀ a vymáhat peníze.

Tahle pĀĀhoda nám na zbytek dne znĀnĀ pokazila náladu. Āli jsme tedy jen na veĀeĀmi k ĀĀĀm, koupit

obchůdku dobrý a levný ecuadorský rum, colu a led. Usedli na terasu nádražního hotelu, já potáhl svou
španělskou kytaru novými strunami a zapěl píseň od svého oblíbence, zpívajícího bratrance Jimmieho Rodgerse: Waiting for a
(čekání na vlak)

doufám, že se vám - stejně jako nám - moc líbí.... Mikin a Joanne, ze země zimy a sněhu